

స్కూలు గంట గణగణా మ్రోగింది

పిల్లలందరూ తమని అప్పచెప్పడానికి వచ్చిన తల్లి తండ్రులకు డాడా చెప్పి క్లాస్ రూమ్మలోకి వెళుతున్నారు

అయిదేళ్ల చిన్నారు అయిన రెప్పను క్లాస్ లో

వారుకారు అదే అలుసుగా చేసుకొని తన మొండి తనం, అతిశయం ఎక్కువ అయిపోయేవి ఒకరోజు వాళ్ల క్లాసులోకి ఒక కొత్త అమ్మాయి ప్రవేశించింది చిక్క మొహంతో దిక్కులు చూస్తూ,

సేపటిలోనే ఆ పిల్లపై ఒక విదమైన కసి పెరిగింది దానికి తోడు ఆ పిల్ల యొక్క అవిటితనం కూడ తోడు అవటం చేత తను ఎగతాళి చేయడానికి.

వెలుగునీడలు

ప్రియ

విడిచి నిట్టూరుస్తూ వెనక్కి తిరిగింది మానస

అప్పుడే ఎర్రమారుతీ ఒకటి వచ్చి ఆగింది అందులోంచి తెల్లటి డ్రెస్ లో వున్న పాప క్రిందకు దిగింది తల్లికి డా డా చెప్తూ తునీగలా క్లాస్ లోకి వెళ్లిపోయింది మానస ముందు నుంచి సుమారు తన పాప వయస్సే వున్న పాప వైపు మురిపింగ చూస్తూ నిలుచున్నది

ఆ పాప తల్లి కూడ పాపను చూస్తూ నవ్వుకుంటూ కారును రివర్స్ చేసింది

దూసుకుపోతున్న కారులోంచి చూసింది ఆ వ్యక్తి మానస వైపు ఆమె కూడ కారులోని వ్యక్తిని చూడటం జరిగింది ఆమెని 'జ్యోతి'గా గుర్తు పట్టింది

ఆమెని ఆస్పితిలో చూచి ఆశ్చర్యపోతూ ఒక సారి తన బాల్యం గుర్తుచేసుకో బోయింది కానీ ఆలోచనలు వెనక్కి వెళ్లి మెల్లిగా ఇంటి వైపు నడక సాగించింది

ఇంటికి చేరుకున్నాగాని మానస జ్యోతి గురించి ఆలోచించటం మర్చి పోలేదు నెమ్మదిగా మానస మనస్సు బాల్యం వైపు నడిచింది

* * * * *

అప్పుడు తను 6వ క్లాస్ లో వున్నది ఆ స్కూలులో నాయకురాలిలా వెలిగి పోతూండేది ఎప్పుడూ తనచుట్టూ పది మంది ఫ్రెండ్స్ తిరుగుతూ వుండేవారు చూయింగ్ గమ్ నము బుతూ అందరిపై ఆధారీ చలాయిస్తూ ఉండేది క్లాస్ లో ఎం జరిగినాగాని తన నిమిత్తం లేకుండా జరిగేది కాదు

అటు ఇంటికి వెళ్లినా కానీ ఇంట్లో నోకర్లుపై తల్లిపై కూడా ఆధారీ చేస్తూనే వుండేది ఒక్కటి సంతానం అవటం వలనే తల్లి దండ్రులు ఇద్దరూ కూడ గారాం చేసేకారు గారం తోటి మొందిగా తయారయ్యింది గాని చదువులో ఎప్పుడు ఫస్ట్ ఉండేది అట పాటలలో కూడ తన ప్రతిభ కనబరుస్తూ చురుకుగా వుండేది

తన మొండి తనం వలన కొంప వచ్చినా గాని, చదువుల్లో గాని, ఇతర యాక్టివిటీస్ లో గాని తన డాటాంట్ చూసి ఎదురుగా ఎవరూ ఏమీ అనే

ఎక్కడ కూర్చోవాలో తెలీక చూస్తూ నిలుచుంది బాళీగా వున్న మానస పక్క ప్లేస్ లో కూర్చో బోయింది అంతా కొత్తగా వుండటం చేత అదుగులు కొంత తడబడటం చేత ముందుకు తూలబోయింది కానీ ఆసరా వున్న గోడను పట్టుకొని ఎర్రబద్ద మొహంతో తల దించుకుని కూర్చుంది ఆ పిల్ల అవస్థ చూసి, క్లాస్ లో వున్న పిల్లలందరూ ఒక్కసారి ఫక్కుమన్నారు

ఇంతలో క్లాస్ లోకి టీచర్ ప్రవేశించడంతో అందరూ కాసేపు సైలెంట్ అయ్యారు

సీరియస్ గా టీచర్ వారం వెబుతున్నారు కానీ తనకు మాత్రం ఏమీ ఎక్కటం లేదు తన దృష్టి అంతా కొత్త పిల్ల మీద ఉన్నది ఆ పిల్ల పేరు, ఉారు అన్ని వివరాలు అడిగి తెలుసుకోవాలని ఉన్నది కానీ ఆ పిల్ల మటుకు టీచర్ వెప్పే వారం శ్రద్ధగా వింటోంది పరధ్యాసంగా వున్న తనను చూచి వాట్ ఆరయూ డూయింగ్ లిజిట్టుమి అని హెచ్చరించింది అయినా కానీ తన చెవులు వారం మీద లగ్గుం కాలేదు

అసలే ఆ టీచర్ కూడ ఆ స్కూల్ కి కొత్త అవటంతో తన సంగతి తెలీదు మిగతా పిల్లలందరూ శ్రద్ధగా వినటం చూసి, తను ఒక్కరి నిర్లక్ష్యం చేయడంతో వెంటనే ఒక ప్రశ్న వేసింది ఆ వారం శ్రద్ధగా వినక పోవటంతో అస్సర్ చెప్పలేక పోయింది వెంటనే తన ప్రశ్ననే వున్న ఆ పిల్లను లేపి అడిగింది ఆ పిల్ల చక్కటి ఉచ్చారణతో అస్సర్ చెప్పి కూర్చోబోయింది ఆమె వెరిగుడ్ అని నీపరు అని అడిగింది ఆ పిల్ల 'జ్యోతి' అని చెప్పగానే 'సిడోన్ అంది ఆ పిల్ల కూర్చోబోతూ వుండగా టీచర్ చూపు కూడ ఆ పిల్ల కాలు మీద పడింది జాలిగా ఒకసారి అటుచూసి, మరల తన వైపు తిరిగి క్లాస్ లో శ్రద్ధగా వినకపోతే ఇంక స్కూలుకు రావటం ఎందుకు అని తనను మందచించింది

అలా తనను తిట్టటం గాక, ప్రక్కవాళ్ళని ప్రశంసిస్తూ తనను తక్కువగా చూడడం బరించలేక పోయింది అవిదంగా మొదటి రోజు నుంచే జ్యోతి పై డ్వేషం కలగ సాగింది ఎప్పుడూ అందరి చేత శిబాష్ అనిపించుకుంటూ, అందరి ప్రశంసలు పొందే తను అవమానం పాలు అవటం చేత ఆ కొంచెం

విడిపించడానికి అడ్డులేకుండా పోయింది

కానీ స్వతహాగా సర్దుకు పోయే స్వభావం వున్న జ్యోతి ఒక పక్క బాదగా వున్నాగానీ తను అంటే ఒక రకమైన ఆభిమానం ఉండేది

అలాగే తోటిపిల్లల వెక్కిరింపులతోను తన అవహాసంతో, రోజులు గడుస్తున్నాయి చదువు లోను, ఇతర వాటిల్లోను తనకంటే జ్యోతిదే పై చెయ్యి అయ్యేది తను ఎంత విడిపించినా, ఏ మాత్రం బంగపడక జ్యోతి మాత్రం అలాగే ఎదుర్కొంటూ వుండేది

తనకంటే ఫస్టు వచ్చిందన్న ఉక్రోషంతో ఏం చెయ్యాలో తెలీక, అసలే అతిగా అతిశయము ఉండటంతో మాటి మాటికి ఆమె అవిటితనాన్ని ఎత్త చూపుతుండేది

ఒకసారి తన 'బర్త్ డే' అని ఫ్రండ్స్ అందరిని ఇంటికి ఆహ్వానించింది అందరితో పాటే జ్యోతి కూడ వచ్చింది

కావాలని తన డ్రస్ ను, ఆమె వేష బాషలను వెక్కిరించింది

ఈ కుంటి కలాసం ఇలాంటి పార్టీలకు రాక పోతే ఏమయ్యింది అని ఎగతాళి చేసింది పాపం ఆ అవమానం భరించలేక, ఎదుస్తూ కుంటుతూ, వేగంగా వెళ్లి పోయింది

పాపం ఆ తర్వాత జ్యోతిలో చాలా మార్లు వచ్చేసింది ఇది వరకులా పిల్లలందరూ ఏం అన్నా పట్టించుకోకుండా చిరునవ్వు నవ్వి ఉరుకోవడం లేదు అసలు వీళ్ల నెవ్వరిని పట్టించుకోవటం లేదు సీరియస్ గా చూసి తన పనిలో మునిగిపోయేది

అలా రోజులన్నీ గడిచి పోయాయి ఒక రోజు తను ప్లేగ్రౌండ్ లో ఆడుకుంటున్నప్పుడు తన మెడలోని చైన్ గోల్డ్ డిజార్ పోయింది వర్షం వచ్చే సూచనలు వుండటం చేత అది గమనించకుండా ఇంటికి వెళ్లి పోయింది తను అది వెనకాల నెమ్మదిగా నడిచి వస్తున్న జ్యోతికి కనబడింది అది తీసుకుని చాలా దూరం ఉన్న మా ఇంటికి వచ్చింది ఆ పిల్ల యొక్క నిజాయితీ చూసి మమ్మి చాలా ఆశ్చర్య పోయింది పాపం! నడవలేక పోయినా గానీ చినుకులు పడుతున్నా గూడా ఇంతదూరం నడిచి వచ్చి నందుకు మమ్మి చాలా నొచ్చుకుంది డ్రెవరని పిలిచి వాళ్ల ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేసి రమ్మింది కానీ జ్యోతి

వద్దని చెప్పినదుచుకుంటూ వెళ్లి పోయింది కానీ ఇంతలోకి పెద్ద వాన వచ్చేసింది అంత వానలో తడిచి వెళ్తుంటు వలన జ్వరం వచ్చేసింది జ్యోతికి వారం రోజులు స్కూలుకి రాలేక పోయింది ఆ తరువాత తను పలకరించబోయినా ముఖావంగా ఉండిపోయింది జ్యోతి తను 'సారి' చెబుదామన్నా పట్టించుకోలేదు ఏం తనకో అంత దిక్కు ఎందుకని ఉార్కుండిపోయింది తను కూడాను

చివరకు దింట్ క్లాస్లోకి వచ్చేసింది తాను అందరూ చదువుమీద శ్రద్ధ పెంచారు రోజులు వేగంగా గడిచిపోయి పరీక్షలు కూడా వచ్చేసినవి అంతా అయినాక సరదాగా పిక్చర్ కి వెళ్దామన్నా గానీ జ్యోతి తను రాను అంది వాళ్ల నాన్నగారికి ఇంకో పూరు ట్రాన్స్ఫర్ అయింది ఇంట్లో పని ఉంది అని చెప్పి ఇంటికి వెళ్లి పోయింది

సెలవలు గడిచి రిజల్ట్స్ వచ్చేలోగా కీవితంలో చాలా మార్పులు వచ్చేకాయి బిజినెస్లో ఏదో లాస్ రావడంతో డాడీకి సడన్ గా హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చింది మమ్మని తనని పంటరిగా వదిలేసి క్యాబ్ తంగా కమ్మ మూసేసారు డాడీ పోవడంతో అస్తి అంతా అప్పుల వాళ్లకి పోయింది సరిగా పట్టించుకొనే వాళ్లు లేకపోవడంతో కొంత పోయింది మమ్మి అవన్నీ గమనించే స్థితిలో లేదు కొంత దుఃఖం మరిచి మమ్మి కొంచెం గమనించే టప్పటికి ఏదో కొంత మాత్రం తప్ప ఏమీ మిగల లేదు తమకు

పరిస్థితులు కూడ కొంచెం తారుమారు అయ్యేసరికి తనకు కూడ కొంచెం చదువుమీద ఇంటరెస్ట్ తగ్గింది ఇది వరకటి అపాం, అతిశయం కొంచెం నెమ్మదించాయి ఎలాగో మనసు కుదుట పరుచుకొని తనని ఇంటర్లో చేర్పించింది మమ్మి

తను ఎలాగో చదువు కొన సాగిస్తుంది కానీ మమ్మి అరోగ్యం పూర్తిగా చెడిపోయింది తను కూడ కమ్మ మూసే లోపే తనని ఒకరికి అప్పజెప్పితే తన బాధ్యత నెరవేరుతుందని అనుకోసాగింది అస్తి, అంతస్తు, అంతా వున్నప్పుడే బంధువులు కానీ, మిత్రులు కానీ మనచుట్టూ చేరతారు అవి లేనప్పుడే తెలుస్తుంది ఎవరి ఆంతర్యం ఏమిటో మమ్మి వయసు ఎంత అయిపోయిందని? అప్పుడే ఆమె వైరాగ్యం లోకి దిగి పోయింది ఎలాగో అలా తంటాలుపడి ఎవరో దూరపు బంధువుల అబ్బాయి సంబంధం ఒకటి సెటిల్ చేసింది తనకు అప్పుడు తను ఇంటర్ పూర్తి చేసింది డిగ్రీలో చేరతానని ఎంత పట్టు పట్టినా కానీ ఆమె ఒప్పుకోలేదు నేను కూడా దాటి పోతే ఇంకనీకు దిక్కెవరు? అని బలవంతంగా పెళ్లికి ఒప్పించింది

ఎలాగో పెళ్లి అయిందని ఏంచారు అలా ఆమె అన్నట్లు గానే పెళ్లి అయిన ఆరు నెలలకు అమ్మ కూడా కాలం చేసింది అలా వార్యక్రం, అనేక

దిగుళ్లతో ఆమెను మృత్యువు వరించింది ఇంక తన అత్త వారు తనవైపు ఎవరు లేరు అన్న ఉద్దేశ్యంతోనూ, కట్టు కానుకలు అవి ఇవీ చాలలేదు అని సాదించ సాగారు భర్త ఏదో కొంచెం బాగానే చూసేవారు ఒక సంవత్సరం గడిచేటప్పటికి తనకి ఇంకా పిల్లలు పుట్టక పోయే సరికి అత్తగారి అరడి ఎక్కువయ్యింది అప్పుడే ఎంత వయసు వచ్చిందని? నిండా ఇరవై సంవత్సరాలు కూడా పూర్తి అవలేదు తనకి కానీ ఆ విషయం అవిడకి అర్థం అయ్యేట్లు చెప్పేవారు ఎవరు?

ఇంకో అయిదు సంవత్సరాలు గడిచేయి అప్పుడు తనకి ఏ వ కలిగింది వావ పుట్టిన సంవత్సరంగా ఏడాది లోపున తిరుపతి ప్రయాణం అయ్యారు భర్తతో సహా

ఆ ప్రయాణం కూడా తన దురదృష్టానికే

అయ్యింది వచ్చేటప్పుడు జరిగిన యాక్సిడెంట్లో భర్త కూడా దూరమయి పోయాడు వావ, తను ఎలాగో అలా బతికి బయట పడ్డారు కానీ వావకు మటుకు కాలు దూరమయ్యింది రెండేళ్లకే తన వినూరి వావ కాలు పోగొట్టుకుంది దుఃఖం దిగమింగుకుని ఎలాగో తన ఉారు చేరుకుంది తమ కొడుకు నీ దురదృష్టం వలనే పోయాడంటూ తనని వేరు చేశారు అత్తవారు

వావను పెట్టుకొని ఈ లోల్లో ఏదో తనకు వచ్చిన ఏద్యాలతో ఇలా బతుకు సాగించుతున్నది

ఒక్కోసారి అనిపిస్తూ వుండేది తనకు, వావం కాలు లేని జ్యోతిని పది మంది ముందు పాళన చేయటం అవమానించటం వల్లనే తన వావకు కూడా ఇలా జరిగిందేమో అని

గతం అంతా గుర్తుకు వచ్చిన మానస మనస్సు అంతా దుఃఖంతో నిండిపోయింది ఈ లోకానికి వచ్చిన మానస అప్పుడు దైము చూసుకొంది దైము అప్పుడే 4గం లు దాటి పోతున్నది అరె! వావను తీసుకోచ్చే దైము అయిపోతున్నది అని గబ, గబా బయల్దేరసాగింది ఇంతలో బయట కారు ఆగిన చప్పుడు వినబడినది ఎవరా? అని బయటకు వచ్చిన మానసకు వావ చేయి పట్టుకొని మెల్లగా

వెలుగు సీదలు

క్రిందకు దింపుతున్న 'జ్యోతి కనబడింది జ్యోతిని ఆస్తితిలో చూడగానే చాలా సంతోషం వేసింది ఏమిటో ఇదివరకు మనస్తత్వం వేరు ఇప్పుడు జరిగిపోయిన పరిస్థితులను బట్టి తను చాలా మారి పోయింది క్లాస్ తను మామూలుగా బయటికి మాట్లాడితే జ్యోతి ఏమనుకుంటుందో అని భయ మేర్పడింది

సంకయాన్ని పక్కకు నెట్టి లోపలికి ఆహ్వానించింది జ్యోతిని

లోపలికి వచ్చిన జ్యోతి, మానసను, ఆమె యొక్క పరిస్థితులను మెల్లిగా మనస్సులో అంచనా వేయసాగింది అంత ఉన్నత స్థానంలో వుండటం పలన కించిత గర్వం కూడ లేదు జ్యోతి మామూలుగా మాట్లాడసాగింది చిన్నప్పటి సంగతుల్ని అడిగి, తన విషయాలను చెప్ప సాగింది

అలా ఒక గంట గడిచాక ఇంటికి బయల్దేరింది

పాప పరిస్థితి గమనించాక, ఆమెకు రోజూ స్కూలుకు అప్పచెప్పటం, మళ్ళీ తీసుకు రావడం కష్టం అయిపోతుంది అని గ్రహించి వాళ్ల పాపతో పాటు రోజూ మానస వాళ్ల పాపను కూడ స్కూలు దగ్గర దింపమని, తీసుకెళ్లమని డ్రైవర్ కి చెప్పింది జ్యోతి

మానస పరిస్థితి గమనించింది జ్యోతి ఒక రోజు ఆమెను బుజ్జుగించి తను విడిపోయిన దగ్గర్నించి ఏం జరిగిందో అడిగి తెలుసుకుంది ఆమె చెప్పిందంతా విని జ్యోతి గుండె బరువెక్కింది అంత సరదాగా హుందాగా తిరిగే మానస జీవితం ఇలా అయిపోయింది? అని బాధ పడింది ఆమెకు ఎలా అయినా ఒక మంచి దారి చూపాలి అని అనుకోసాగింది రోపే తనకు తెలిసిన ఏదైనా ప్రైవేట్ కంపెనీలో చిన్న ఉద్యోగం ఇప్పించాలనుకొన్నది

పాప కూడా తను బాల్యంలో పడ్డ అవమానాలు, బాధలు పడకూడదు అనుకొని పాప జీవితానికి ఒక గమ్యం ఎర్పరచాలని అనుకొన్నది

మానస తనను చిన్నతనంలో చేసిన అపహాళనలు, అవమానాలు గుర్తు వచ్చి ఒకోసారి ఆమెకు సరైన గుణపాఠం జరిగింది అనిపించేది, కానీ అంతలోనే వివేకం వెన్ను తట్టగా ఆ తల్లీ, కూతుళ్లకి తనకు చేతనయినంత సాయం చేయాలని నిర్ణయించుకొంది

మరొక రోజు తీరిక చేసుకొని మానస ఇంటికి బయల్దేరింది జ్యోతి కొంతసేపు క్షేమ సమాచారాలు అయినాక మెల్లిగా తను టింట్ క్లాస్ తరువాత జరిగిన విషయాలు మెల్లిగా చెప్ప సాగింది

టింట్ క్లాస్ పరకు గర్బ్ స్కూలులో చదివిన తను ఆ తర్వాత కాలేజీలో చేరడానికి చాలా భయపడింది తల్లీ, తండ్రి చదువు పాడు చేసుకోవద్దు అని ఎంతో బ్రతిమాల సాగారు కానీ తను స్కూలులో అప్పటి పరకు పొందిన అవమానాలు గుర్తుకు వచ్చి చదువు కోడానికి బయటకు వెళ్లడానికి అంగీకరించలేక పోయింది జ్యోతి

మంచి మార్కులతో వాస్ అయిన పిల్ల భవిష్యత్తు చదువు లేక పోతే ఏమవుతుందోనని జ్యోతి వాళ్ల నాన్నగారు దిగులుపడసాగారు ఇంతలో ఎవరో తెలిసిన వాళ్లు ఇలా వికలాంగులు అయిన వారికి కృత్రిమ అవయవాలు ఏర్పరుస్తారు అని తెలియ చేశారు కానీ అది చాలా దూరంలో వున్న పూర్ 'జైపూర్' అని అక్కడ కృత్రిమ అవయవాలు ఏర్పరచుకొని, అక్కే స్వయిర్యంతో జీవితం గడిపే వాళ్లు వున్నారు అని చెప్పారు అక్కడకు వెళ్లాలన్న, ఆ వైద్యం చేయించాలన్న

దబ్బు అవసరం అవుతుంది అని అయినా బాధ పడనాగాడు కానీ కూతురు భవిష్యత్తుకోసం తనకు పెద్దలు మిగిల్చిన ఆస్తి అయిన ఆరెకరం పొలం అమ్మి తనను జైపూర్ తీసుకెళ్లారు

కృత్రిమపాదం ఏర్పడిన తరువాత జ్యోతికి జీవితం మీద ఆసక్తి కలిగింది చదువుకోవాలని ఉబలాటం కూడా కలిగింది నాన్న గారు కష్టపడి అంత చేసినందుకు తను బాగా చదువుకొని వృద్ధిలోకి రావాలని నిర్ణయించుకొన్నది

అదే అక్క సైర్బంతో కాలేజీలో చేరి చదువు కొన సాగించింది మంచి మార్కులతో డిగ్రీ పొసయ్యింది

తరువాత కాంపిటీషన్ ఎగ్జామ్స్ లో పాస్టా, ఫస్ట్ ట్రిమే ప్రాబేషనర్ అఫీసరుగా సెలెక్ట్ అయ్యింది భర్త కూడా ఒక పెద్ద ఇంజనీరు అని తన విషయాలన్నీ చెప్పింది జ్యోతి

నేను చిన్నప్పుడు పొందిన అవమానాలకు నీ కూతురు కూడా నాలాగా కుంచించుకు పోకుండా, నేను పాప జీవితానికి మంచి దారి చూపడలచు కొన్నాను అని చెప్పి పాపను కూడ జైపూర్ తీసుకుని వెళతానని చెప్పింది

తను చేసిన పనులు ఏమీ మనసులో పెట్టు కోకుండా, మంచి మనసుతో పాప భవిష్యత్తు బంగారు బాట చేస్తానని అని చెప్పిన జ్యోతి మానస కళ్లకు దేవతలా కనబడసాగింది

* * * * *
మామూలుగా నడుస్తున్న కూతుర్ని చూసి మానస మనస్సు తృప్తితో నిండిపోయింది పాపను అప్పజెప్పి వెనక్కి తిరిగి వెళుతున్న జ్యోతికి కన్నీళ్లతో రెండు చేతులెత్తినమస్కరించింది □

గడుసులో కం - బాబు

